

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שביעי מהתברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת

יתרו

◆◆◆

שנת

תש"פ

◆◆◆

גליון 39

העולם מתנהל ע"פ תורה והמצוות

ברוחניות נשאר כקבלת התורה

וה' אומר רבינו שרואים שעל אף שיש כל מיני שכלולים בעיני העולם הזה, אבל ברוחניות, נשאר הכל כמות שהיה.

ועד היום הזה צריכים לעשות את אותו ספר תורה שהיה למשה רבינו על קלף ודיו, וכן אותם תפילין מעורות בהמה טהורה, ואותה המזוזה, נשאר אלפי שנים.

וכן טהרת ישראל, אי אפשר לייצר ע"י אדם, רק בידי שמים, ואין שום שכלולים וטכנולוגיות שיוכלו להחליף את הטהרה השמימית.

גג מלא גשמים

מעלת לקבל ישר משמיים

ואי אפשר לשכוח את הגעדאנק - הרעיון הנפלא שביאר רבינו זצוק"ל את מה שנמצא בחז"ל (בראשית רבה פר' צ"ז) שדגים שבים אע"פ שנמצאים כל הזמן במים, בכל זאת כשיורדים גשמים הם עולים למעלה ופותחים את פיהם לקבל את הגשמים.

והשאלה ידועה מה צורך יש להם בכמה טיפות אלו שיורדות עכשיו. וביאר רבינו שהם מחכים דוקא לטיפה שבאה "ישר מהשמים". וכך היא ההרגשה לענין טהרת ישראל, שלא מועיל כשיש תפיסת יד אדם, ולא כשיעברו המים בדרך "בכלי", רק כשזה ישר מהשמים, טהרה "שמימית".

תורתנו הקדושה היא יסוד וקיום הבריאה ובעמדינו לקראת שבת פר' יתרו, "קבלת התורה", היום הכי מאושר בבריאה, כפי שהי' מרבה רבינו לדבר על כך, שאמרו חז"ל שהוא יום "שמחת לבו" של הקב"ה.

עלינו להשריש בלבנו שזהו יסוד וקיום הבריאה, וזאת התורה לא תהא מוחלפת ולא תהא תורה אחרת, אלא כל מילה ומילה היא "מפיו" של הקב"ה. ומה שנתחזק יותר בהתמדה ועמל התורה, יבוא שפע ברכה לכולנו ולכל העולם כולו.

הגשמים ירדו בשביל המקוואות

סח לי הגאון המופלג רבי יוסף משה שניאורסון שליט"א ראש ישיבת טשיבין, [שזיכני השי"ת בשנה האחרונה להיות לחלק קטן במפעל הענק "מרכז הטהרה" שהקים ביחד עם המשגיח הגה"צ רבי דן סגל שליט"א], שרואים השנה ריבוי גשמים באופן נדיר, דבר שלא הי' הרבה שנים.

וחושב שהסיבה לכך מחמת הפעילות הגדולה שיש השנה במקוואות, שזכו לקדם הרבה מאד את פיקוח וכשרות המקוואות במאות רבות של מקוואות ברחבי הארץ, ע"י הקמת צוותות של מפקחים בכל אזור, ומהדרים את

המקוואות. וממילא כשמכינים כלי קיבול כראוי, משפיע הקב"ה שפע ממרומים. כן יעזרו הבורא ית"ש הלאה.

ונזכרתי בדבר מופלא שהי' לפני הרבה שנים, כאשר סידרו במקוה מסויים הידור למעבר המי גשמים למקוה, עפ"י בקשת רבינו והגאון האדיר רבי אברהם גנחובסקי זצוק"ל, לחוש לדעת כמה פוסקים.

ואמר לי תושב המקום שם שכמעט ולא יורדים אצלם גשמים במשך החורף, רק ימים ספורים בשנה.

וראה זה פלא, למחרת היום שנגמר התיקון במקוה, החלו לרדת גשמים במשך כיום וחצי, - שזוהי הכמות הממוצעת שיורדת שם במשך החורף, וכך הי' כמות בריווח כדי להחליף את האוצרות.

והתפעל רבינו מנפלאותיו ית"ש שמוריד את הגשמים במיוחד בשביל המקוה, וברגע שהמקוה מוכן בהידורו פותח הקב"ה שערי שמים ומשפיע את מי הטהרה, הפלא ופלא!

וכן היה לפני כמה שנים במקוה באזור נתני', שהעידו אנשי המקום שלאחר שהכינו את הגג לגשמים, הי' שבר ענן "רק" מעל אותו ישוב, ובשאר מקומות לא ירדו גשמים באותם ימים.

פעם היו כולם מתחתנים עם קרובים (כונת רביו לאחינים ובני זודים), והיום פוחדים מאד להתחתן עם קרובים. כנראה כי מה שהזכויות הם פחות, יש יותר את הדברים האלה. וכשהיו הזכויות יותר לא היו כל הצרות האלה, יש פחות זכויות? נתמעטו זכויות.

אדם כשמתחזק באיזה מצוה הוא מכריע את כל העולם לכף זכות. יוצא שכל אדם אם הוא מתחזק שייך "שחמשים איש" אינם מתים בגלל זה, ואם עושה עבירה ממילא עוד אנשים נהיים חולים, וכל מיני דברים.

"דאס ווייסט מען נישט" - את זה לא יודעים - שיש כזה חשבון! מה שיותר מתחזקים במצוות, תורה ומעשים טובים, זה מגין יותר על העולם, חוץ ממה שמגין על האדם עצמו, זה מגין על כל העולם, על כל היהודים.

"עס איז מעגלאך אז טויזענטע יידען וואלטן זאך געראטעוועט געוארעין, אויב מען וואלט געלערנט אביסלע מערר". יתכן שאלפי יהודים היו ניצולים, אם היו לומדים מעט יותר.

יחשוב בשעת התפילה שהעולם עומד עליו והראני מה שכתב לעצמו פעם, וז"ל: בזמן שאדם עומד בתפילה [וכן בכל המצוות אלא דבתפילה יותר עלול להתרגש אם אך ישים לב], יהיה נדמה בעיניו דכל העולם עומד ומצפה עליו, דבלי זה יחסר לעולם אור או מזון או מים וכל מיני דברים, והוא צריך לפרנס את כולם דבמעשיו הוא משפיע ומכריע בזה כל העולם לכף זכות, ומה שיותר יכוין ותצא תפילה יותר מעומקא דלבא, יותר יוכרע העולם לחסד על ידי שיושפע שפע בכל הבריאה כולה לחסד, ע"כ.

והמשין, ואם הוא מתפלל יותר חזק מתרוממת מזה כל הבריאה. "ס'האט דאך השפעה יעדער פיצעלע" [פי' הרי יש השפעה לכל משהו הכי קטן שהוא מתפלל יותר בכונה].

וצריך לדעת כי מה שהגמ' אומרת כל העולם חציו זכאי וכו', עשה מצוה אחת הכריע את כל העולם, גם אם אינו "חציו", מ"מ מה שיותר זכויות, יותר טוב.

נמצא ממילא דבכל פעם כשהאדם עושה מצוה או מקבל על עצמו איזה דבר טוב, זה משפיע על הבריאה, "ומי יודע כמה חולים היו נושעים אם היו מתפללים קצת יותר", ולא דוקא כשמתפללים עליהם אלא בכל חיזוק. אבל ככה זה היצר הרע עושה שישכחו הכל.. תכבד העבודה על האנשים...

פסקי רבותינו בענין כיתוב תחת התמונה
והנה אחד מעשרת הדברות שאמר לנו הקב"ה, הוא זכור את יום השבת לקדשו, וזכור ושמור בדיבור אחד נאמרו. ורצינו להזכיר נושא בהל' שבת שנוגע לגליונות השבועיים.

כתב השו"ע בסי' ש"ז סט"ו כותל או וילון שיש בו צורות משונות או דיוקנאות של בני אדם של מעשים, כגון מלחמות דוד וגלית, וכותבים זו צורת פלוני וזה דיוקן פלוני, אסור לקרות בו בשבת, ע"כ. [והוא לשון רש"י בשבת דף קמ"ט ע"א].

ומדלא כת' כפשוטו דכתב שתחת התמונה, היינו שכתוב שמו של זה שנמצא בתמונה, דייקו כמה פוסקים שהאיסור הוא רק כשיש איזשהו סיפור דברים בתמונה, ומפרש בכתב את הדבר, כמו הדוגמא של מלחמת דוד וגלית, אבל אם כתוב רק את שמו של מי שנמצא בתמונה, אין איסור. וכך שמענו מרבינו זצוק"ל.

ולאחרונה נתעוררה השאלה, אם האיסור של כתב "תחת" התמונה, זה רק בכתוב "מתחת" אבל אם כתבו למעלה מהתמונה לא גזרו, או שאין הבדל. ונשאלה השאלה קמיה רבינו מרן שר התורה שליט"א ואמר שאין הבדל. ולכן אין עצה לפרט את תוכן התמונה, רק לכתוב את השם בלבד וכנ"ל.

להרבות אנשים שיכריזו ה' הוא האלוקים
והנה אחרי שקיבלנו את התורה, נעשו כל ישראל ערבים זה לזה. והיות שבשבועות הקרובים עומדים אנו שוב למערכה על קיום התורה והמצוות בארץ הקודש. עלינו לראות האיך להרבות כבוד שמים בעולם. וכל שירבו האנשים שיכריזו קבל עם ועדה "ה' הוא האלוקים" ואני נאמן לה' ולתורתו, מתרבה בזה כבוד שמים, ובכח זה נתגבר בעז"ה על הסיטרא אחרא שמנסים כל הזמן להפריע לשומרי תורה ומצוות בכלל, ולעולם התורה בפרט.

להציל העולם ע"י חיזוק בתורה ובתפילה
וחובה להתבונן בדבר הנורא שקרה לאחרונה, המגיפה הנוראה שהביא הקב"ה במדינת סין, ומטילה חיתתה רח"ל... ואביא מה שאמר רבינו לפני הרבה שנים, ונוגע מאד לימים אלו.

פעם אחת אחרי שעלה הענין של "דור ישרים" התבטא רבינו ואמר: לאחרונה מתרבים ומתרבים כל מיני מחלות בדם, ומוצאים כל יום מחלה חדשה.